

УДК 378.147.016:687.01

Гуменюк Т. Б., Остапенко К. П.

**ОБГРУНТУВАННЯ ЗМІСТУ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ
ДИЗАЙНЕРСЬКОГО ПРОФІЛЮ З ДИЗАЙН-ГРАФІКИ КОСТЮМУ**

У статті обгрунтовано зміст та окреслені організаційно-методичні орієнтири навчання дизайн-графіці костюму майбутніх педагогів дизайнерського профілю.

Ключові слова: дизайн-графіка костюму, ескізна графіка, педагоги дизайнерського профілю.

Дослідження процесу підготовки педагогів професійного навчання за профілем “Дизайн” вказує на існування проблем, які пов’язані із ескізною-графічною підготовкою майбутніх педагогів дизайнерського профілю. Існуюча практика опанування студентами дизайнерською графічною майстерністю відчуває певні труднощі, пов’язані із визначенням змісту та впровадженням ефективних методів, форм і засобів навчання, які б дозволяли вирішувати складні завдання дизайн-графічної підготовки студентів.

Немає чіткості в загальних питаннях: яку роль повинна відігравати ескізною-графічна підготовка майбутніх педагогів дизайнерського профілю, у чому специфіка навчання дизайн-графіки костюму, у якому обсязі цей вид дизайнерської діяльності повинен бути відображений у програмі підготовки майбутніх педагогів дизайнерського профілю.

Осмислення загальних питань ескізною-графічної діяльності дизайнера, теоретичне узагальнення практики дасть можливість визначити зміст та окреслити основні організаційно-методичні аспекти підготовки майбутніх фахівців до дизайн-графіки костюму.

Метою статті є обгрунтування змісту та окреслення організаційно-методичних орієнтирів навчальної дисципліни “Дизайн-графіка костюму” для майбутніх педагогів дизайнерського профілю.

Значний внесок у розвиток мистецької, і зокрема, дизайнерської освіти зробили Г. Гребенюк, В. Даниленко, О. Олексюк, О. Отич, В. Прусак, О. Рудницька, В. Тименко та ін.

Дослідження сучасної літератури з дизайну та графіки вказують на те, що в ній розкриваються лише торетичні аспекти графічного дизайну. Так, для вивчення історії графічного дизайну, стилів і напрямків досить цінними є видання В. Даниленка [9] та В. Победіна [15].

Дослідження поняття графічного дизайну та його складових, розглядаються інструменти й принципи дизайнерської діяльності в роботі К. Ньюарка [10].

Заслужовують на увагу дослідження проблеми графічного дизайну публікації О. В. Ганюцької [4], О. Д. Гладун [5], Н. Ф. Сбітневої [16] та ін.

Слід зазначити, що більшість наукових праць висвітлюють розвиток дизайну як загального явища та дають тлумачення поняття “графічний дизайн”, але, нажаль, дизайн-графіці в прикладному сенсі, змісту та методиці навчання майбутніх фахівців дизайнерського профілю приділяється дуже мало уваги.

Аналіз основних напрямів розвитку і характеру функціонування дизайн-освіти позначили актуальність перегляду традиційних підходів до підготовки педагогів дизайнерського профілю. Якість підготовки викладацького складу навчальних закладів, рівень професійної компетентності і позицію викладача щодо реалізації основних напрямів розвитку дизайн-освіти, створення сприятливих психолого-педагогічних умов для формування творчої особистості майбутнього дизайнера є вирішальними щодо проблеми зростання рівня професійної підготовки майбутніх дизайнерів.

Аналізуючи дизайнерську діяльність у напрямку створення одягу, можна окреслити певний план творчого процесу дизайнера костюму, який складається з трьох етапів: дослідження певної творчої основи для вирішення поставленої проектною задачі, аналіз першоджерела, з метою визначення методів адаптації його образних та функціональних рис у необхідному проектному рішенні, ескізування варіантів проектних рішень, з метою розробки оригінальних, з точки зору художньої образності, та доцільних, з точки зору

функціональної відповідності поставленому проектному завданню, дизайнерських розробок.

Однією з особливостей дизайнерської діяльності є можливість віднаходити шляхи виразу своїх задумів графічно. Дизайнер мусить досконало володіти рисунком, знати закони композиції, перспективи, володіти навичками графічної майстерності. Зокрема, завданням діяльності дизайнера-графіка, за визначенням А. Хофмана, є “наочне зображення повідомлень, подій, ідей і цінностей всякого роду” [13].

Очевидно, що підготовка майбутніх фахівців до дизайн-графіки можлива за умови комплексного підходу до її змісту, та все ж прикладна дизайн-графіка, а саме дизайн-графіка костюма потребує виокремлення навчальної дисципліни, яка має свою мету, завдання, предмет вивчення та зміст навчання. Для визначення цих позицій представимо дослідження сутності ключових термінів.

Поняття “дизайн-графіка” складається з двох слів: “дизайн” та “графіка”.

Вдаючись до сучасних словників у пошуку тлумачення терміну “дизайн”, помітними є різні підходи до визначення цього поняття [3, с. 294]:

1. Дизайн – художнє конструювання та оформлення речей (знарядь праці, промислової продукції та інтер'єру).

2. Мистецтво дизайну – художньо-конструкторська діяльність, спрямована на створення нових видів і типів виробів, які відповідали б вимогам суспільства (корисності, зручності в експлуатації, краси і т.ін.).

3. Відповідна галузь мистецтва і наукового знання; технічна естетика”.

Щодо поняття “графіки”, то тут слід виділити визначення цього терміна, які пов'язують специфіку цього виду образотворчого мистецтва з її технологічними і художньо-образними особливостями. Тож, графіка (від грецького “graphiko”, “grapho” – пишу, креслю, малюю) – вид образотворчого мистецтва, головним зображувальним засобом якого є однотонний малюнок, виконаний переважно на папері олівцем, пером, пензлем, вуглем або іншим матеріалом, можливо віддрукований потім поліграфічним способом, переважно на папері (естапп) [12, с. 224].

Враховуючи вище викладені тлумачення ключових термінів та опираючись на практичний досвід ескізної графіки, можна визначити, що “Дизайн-графіка костюму” розглядає види дизайнерської графіки, матеріали та засоби графічного зображення. Задачі, щовиникають у процесі художнього проектування одягу і визначають прийоми та матеріали графічного мистецтва, необхідні для втілювання творчих задумів дизайнера. Можливості творчої палітри необмежені, однак культура графічного зображення залежить від вміння ціленаправлено вести пошук ідей та грамотно їх виконувати. Результатом дизайн-графіки костюму є ескізмоделі.

Ескіз, насамперед, повинен нести інформацію про сам костюм, продемонструвати певну модну лінію, тому другорядними тут є подробиці анатомічної будови тіла людини. При всій різноманітності прийомів і способів створення ескізу моделі одягу основним засобом є лінія. Жива, виразна лінія не тільки привертає увагу до форми костюма, але й допомагає повніше розкрити образ створюваної моделі. Лінії залежно від пластичного характеру та напрямку несуть своє образно-емоційне навантаження. Замкнуті лінії утворюють усередині себе пляму. Таким чином, пляма – це слід руху лінії на площині.

Крапка, лінія, пляма – це графічні елементи, що дозволяють створити будь-яке зображення, моделі одягу у тому числі.

В ескізній графіці існує ще поняття “графічна фактура”, яке означає спосіб заповнення поверхні образотворчого листа різними графічними знаками. За способом зображення малюнку і його елементів графічні фактури бувають: лінійні, плямові, лінійно-плямові.

Графічні фактури впливають на образ виконуваного ескізу.

Дуже цікаві костюмні ескізи можна виконувати без традиційного малювання. Це можуть використовуватися кольоровий папір, картон, які мають різноманітну фактуру, колір. Такий прийом зображення називається колаж.

Використання техніки колажу з успіхом може застосовуватися в ескізуванні моделей одягу. При цьому на образотворчу площину можуть наклеюватися самі різні матеріали.

Найчастіше це різноманітні види паперу: кольорова, однорідно забарвлена, створена поліграфічним способом, тобто вирізки з газет і журналів, а також створена шляхом фарбування аквареллю, гуашшю звичайного білого паперу. Так само при виконанні колажів можуть використовуватися фольга, тканина, шкіра, хутро і т.д.

Техніка колажу дає можливість, не відволікаючись на дрібні деталі, зображати великі плями основних елементів створюваної моделі одягу, приводячи до спрощеної геометричної форми. Також колажі володіють яскравою, особливою виразністю і досить легкі у виконанні.

У процесі навчання дизайн-графіки костюму, працюючи над ескізами моделей одягу основними вимогами до роботи є досягнення ступеню виразності та гармонійності роботи; оригінальності та новизни роботи; цілісності композиції; кольорового вирішення; дотримання правил техніки виконання роботи.

Важливим в дизайн-графіці костюму є робота з витоками натхнення, які дають дизайнеру поштовх до створення нових образів та форм костюма, різноманітні і не схожі один на одного. Кожен має свої характерні ознаки, що служать основою в створенні художнього образу костюма. Принципи аналізу та перетворення різних витоків при створенні костюма достатньо близькі та відрізняються лише незначними нюансами, які пов'язані з індивідуальними особливостями кожної конкретної форми.

На основі проаналізованої літератури, в якій розглядається композиція костюма [1; 2; 6; 7; 8; 11; 14], та на основі вищезазначених досліджень, ми пропонуємо програму навчальної дисципліни "Дизайн-графіка костюма".

Програма вивчення навчальної дисципліни "Дизайн-графіка костюма" складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки бакалаврів напряму 6.010104 Професійна освіта (за профілем "Дизайн").

"Дизайн-графіка костюма" дисципліна, основою якої є вивчення малюнка для дизайнерів-модельєрів від пропорцій, стилізації до fashion ілюстрації та створення художнього ескізного проекту.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є основи графічного представлення костюма, художнього образу в ескізі.

Програма навчальної дисципліни складається з таких змістових модулів: основи графіки; ескіз костюма; стилізація зображення в графіці; образно-асоціативна подача ескізу.

Метою викладання навчальної дисципліни "Дизайн-графіка костюма" є формування у студентів системи знань та отримання практичних навичок виконання композиційних рішень костюма різними художньо-графічними засобами.

Основними завданнями дисципліни "Дизайн-графіка костюма" є: розвиток уяви, просторового мислення, а також основоположних творчих здібностей фахівця-дизайнера; сформулювати систему знань з основ композиції в дизайн-графіці костюма; навчити створювати композиції із заданими властивостями і якостями з використанням різних графічних матеріалів.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні **знати**: прийоми виконання лінійного малюнка; прийоми виконання штрихового, плямного графічного малюнка; способи та прийоми передачі різних фактур матеріалів графічними засобами; вимоги в технічному ескізуванні; про способи виконання ескізів в різних графічних техніках; прийоми стилізації; прийоми роботи над створенням образу за джерелом творчості; відмінні особливості стилю в образотворчому мистецтві; прийоми роботи над створенням образу; джерела творчості для створення костюма; прийоми роботи над створенням образу за джерелом творчості; особливості роботи різними графічними матеріалами; прийоми і способи графічної подачі ескізу костюма;

вміти: вирішувати ескіз костюма різноманітними прийомами і способами з використанням різних графічних матеріалів; передавати різні пластичні властивості текстильних матеріалів; організувати колекцію; створювати гармонійні кольорові та тональні співвідношення; узагальнено зображувати фігуру людини в одязі; відображати в ескізах художній задум; використовувати навички і знання в процесі навчання і подальшої практичної діяльності.

Дана система знань і вмінь забезпечує формування **компетенцій**: володіння образотворчою грамотою; вміння застосовувати на практиці основні положення композиції костюма; вміння подавати фігуру людини з урахуванням канонів і пропорцій; володіння різноманітними графічними прийомами; розробляти оригінальні ідеї дизайн-проектів костюму; здійснювати замальовки і начерки ідей дизайн-проектів костюмів; вміння працювати з науково-дослідною та художньою літературою; працювати по пам'яті і уяві; володіння вмінням передавати фактури матеріалів графічними засобами; володіння вмінням організувати колекцію одягу.

Представимо орієнтовний тематичний план навчальної дисципліни “Дизайн-графіка костюма” (табл. 1).

Т а б л и ц я 1

Тематичний план навчальної дисципліни “Дизайн-графіка костюма”

№ з/п	Назва модулів і тем	Кількість годин				
		Всього	Аудиторні години		Самостійна роб.	
Всього аудиторних	Лекції		Лабораторні			
Семестр 7						
	МОДУЛЬ I. Основи графіки	18	6	2	4	12
1	Тема 1.1.Лінії таїх характер. Фактура графічної плями	9	3	1	2	6
2	Тема 1.2.Силуетний ряд на пошук індивідуальної подачі фігури людини	9	3	1	2	6
Види контролю	Вхідний контроль					
	Контроль на аудиторних заняттях					
	Контроль самостійної роботи					
	Модульна контрольна робота					
	МОДУЛЬ II. Ескіз костюма	36	12	4	8	24
3	Тема 2.3. Проектна графіка. Графічні прийоми ескізування	18	6	2	4	12
4	Тема 2.4. Ескіз костюма в різних графічних техніках. Колаж	18	6	2	4	12
Види контролю	Контроль на аудиторних заняттях					
	Контроль самостійної роботи					
	Модульна контрольна робота					
	МОДУЛЬ III.Стилзація зображення у графіці	36	14	4	10	22
5	Тема 3.5. Поняття стилзації. Стилзація в графіці	18	8	2	6	10
6	Тема 3.6. Орнамент у графіці костюма	18	6	2	4	12
Види контролю	Контроль на аудиторних заняттях					
	Контроль самостійної роботи					
	Модульна контрольна робота					
	МОДУЛЬ IV.Асоціативно-образна подача ескізу	18	6	2	4	12
7	Тема 4.7.Створення образу. Асоціативно-образна подача ескізу	18	6	2	4	12
Види контролю	Контроль на аудиторних заняттях					
	Контроль самостійної роботи					
	Модульна контрольна робота					
Умк.контр.ко	ЗАЛІК					
Всього годин		108	38	16	22	70

Пропонуємо наступний інформаційний обсяг навчальної дисципліни.

МОДУЛЬ I. ОСНОВИ ГРАФІКИ

Тема 1.1. Лінії та їх характер. Фактура графічної плями

Види художньої графіки. Види лінії. Характер ліній. Прийоми виконання лінійного графічного малюнка. Передача за допомогою лінії різні характер, стан (стійкість, динаміка,

напруга, спокій і т.д.). Фактура різних поверхонь і матеріалів. Передача поверхні за допомогою графічного матеріалу.

Тема 1.2. Силуетний ряд на пошук індивідуальної подачі фігури людини

Відомості з пластичної анатомії та їх застосування при зображенні фігури людини. Силуетний ряд на пошук індивідуальної подачі фігури людини. Силует. Сучасні пропорції фігури. Пошук методик індивідуальної подачі фігури людини.

МОДУЛЬ II. ЕСКІЗ КОСТЮМА

Тема 2.3. Проектна графіка. Графічні прийоми ескізування

Проектна графіка. Графічні прийоми ескізування. Природні форми як творче джерело. Технічний ескіз. Фор-ескізи. Творчий ескіз. Технічний рисунок.

Тема 2.4. Ескіз костюма в різних графічних техніках

Ескіз костюма в різних графічних техніках. Види графічних технік. Лінійна графіка. Штрихова графіка. Плямова графіка.

МОДУЛЬ III. СТИЛІЗАЦІЯ ЗОБРАЖЕННЯ В ГРАФІЦІ

Тема 3.5. Поняття стилізації. Стилiзація в графіці

Стилiзація. Види стилiзації. Стилiзація в графіці. Стилi в образотворчому мистецтві.(графіка періоду Рококо та Бароко. Модернізм. Пуантилізм. Кубізм. Футуризм. Сюрреалізм. Аніме) та їх застосування в образотворчому мистецтві при виконанні графічних ескізів костюма. Народний костюм – джерело творчості при створенні костюма. Аналіз народного костюма: крою, кольору, декору, фактури, матеріалу. Прийоми роботи над створенням образу.

Тема 3.6. Орнамент у графіці костюма

Орнамент та його види. Графічне вирішення орнаменту. Створення орнаменту. Розробка орнаменту для проекту костюма чи колекції моделей.

МОДУЛЬ IV. АСОЦІАТИВНО-ОБРАЗНА ПОДАЧА ЕСКІЗУ

Тема 4.7. Створення образу. Асоціативно-образна подача ескізу

Образ. Асоціації. Способи передачі асоціації і образу в ескізі костюма за допомогою графічних технік.Джерела творчої діяльності по створенню моделей одягу. Прийоми роботи над створенням образу за джерелом творчості. Етапи ескізної розробки колекції костюмів.

Досягнення успіху вивчення дисципліни та якості підготовки майбутніх педагогів дизайнерського профілю залежить від правильно побудованої системи контролю та вдало підібраних засобів діагностики навчальних досягнень студентів. Ми пропонуємо здійснювати оцінювати результати навчання наступним чином.

Вхідний контроль, який проходить в письмовій формі і представляє собою набір тестових завдань. Метою вхідного контролю є виявлення рівня базових знань і вмінь необхідних для вивчення навчальної дисципліни “Дизайн-графіка костюма”.

Контроль під час аудиторних занять, основними формами якого є усне опитування теоретичного матеріалу (допуск до лабораторно-практичних робіт), виконання та захист лабораторно-практичних робіт.

Контроль самостійної роботи студентів, основними видами якого є оцінювання процесу роботи над індивідуальними завданнями та підготовки до лабораторно-практичних робіт, опрацювання додаткових джерел інформації.

Вивчення кожного змістового модуля навчальної програми закінчується **модульним контролем**, який представляє собою перевірку набутих знань та навичок у процесі вивчення кожного модуля дисципліни.

Підсумкова атестація з навчальної дисципліни “Дизайн-графіка костюма” проводиться у формі **заліку**.

Висновки. Таким чином, з метою підготовки майбутніх педагогів дизайнерського профілю до графічного ескізування моделей одягу пропонується навчальна дисципліна “Дизайн-графіка костюму”. Викладений матеріал вказує на ряд проблем і завдань, вирішення яких потребує подальших досліджень. Це: розробка методики навчання дизайн-графіці костюму, яка б дала можливість у стислі терміни сформулювати у студентів систему знань, умінь і навичок з графічного ескізування, розробка критеріїв оцінювання навчальних досягнень

студентів у процесі вивчення навчальної дисципліни “Дизайн-графіка костюму” та ін.

Використана література:

1. Андросова Э. М. Основы художественного проектирования костюма: учеб. пособие / Э. М. Андросова. – Чел. : Челябинский гос. ун-т, 2005. – 176 с.
2. Бердник Т. О. Дизайн костюма / Т. О. Бердник, Т. П. Неклюдова. – Ростов н/Д. : Издательство “Феникс”, 2000. – 448 с.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К. ; Ірпінь : ВТФ “Перун”, 2009. – 1736 с.
4. Ганоцкая О. В. Дизайнерское образование в Украине в условиях современных реформ / О. В. Ганоцкая // Графічний дизайн: історія, сучасність та перспективи розвитку. Всеукраїнська науково-практична конференція, Харків, 17 жовтня 2012 р. – Харків : ХДАДМ, 2012. – 80 с.
5. Гладун О. Глобалізаційний і національний вектори розвитку графічного дизайну України / Ольга Гладун // Українське мистецтвознавство: матеріали, дослідження, рецензії: зб. наук. пр. – К. : ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2007. – Вип. 7. – С. 45-49.
6. Голубева О. Л. Основы композиции : учеб. пособие / О. Л. Голубева. – 2-е изд. – М. : Изд. дом “Искусство”, 2004. – 120 с.
7. Горина Г. С. Моделирование формы одежды / Г. С. Горина. – М. : Легкая и пищевая промышленность, 1981. – 184 с.
8. Гусейнов Г. М. Композиция костюма / Г. М. Гусейнов. – М. : Академия, 2004. – 435 с.
9. Даниленко В. Я. Дизайн : підручник / Даниленко Віктор Якович. – Х. : ХДАДМ, 2003. – 320 с.
10. Квентин Ньюарк. Что такое графический дизайн? Руководство по дизайну / Квентин Ньюарк – М. : АСТ, Астрель, 2005.
11. Козлова Т. В. Основы теории проектирования костюма : учеб. для вузов / под ред. Т. В. Козловой. – М. : Легпромбытиздат, 1988. – 352 с.
12. Куленко М. Я. Основы графического дизайна : підручник / Михайло Куленко. – К. : Кондор, 2006. – 492 с.
13. Лесняк В. Графический дизайн (основы профессии) / Віктор Лесняк. – К. : Биос Дизайн Букс, 2009. – 416 с.
14. Ніколаєва Т. В. Тектоніка формоутворення костюма : навчальний посібник / Т. В. Ніколаєва. – К. : Арістей, – 2005. – 224 с.
15. Победин В. А. Знаки в графическом дизайне / В. А. Победин. – Харьков : Веста “Ранок”, 2001. – 96 с.
16. Сбітнєва Н. Ф. Графічний дизайн: до історії становлення / Н. Ф. Сбітнєва // Вісник Харківської державної академії дизайну та мистецтва. – № 2. – 2008. – С. 96-105.

References:

1. Androsova E. M. Osnovy khudozhestvennogo proektirovaniya kostyuma : ucheb. posobie / E. M. Androsova. – Chel. : Chelyabinskiiy gos. un-t, 2005. – 176 s.
2. Berdnik T. O. Dizayn kostyuma / T. O. Berdnik, T. P. Neklyudova. – Rostov n/D. : Izdatelstvo “Feniks”, 2000. – 448 s.
3. Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy / uklad. i holov. red. V. T. Busel. – K. ; Irpin : VTF “Perun”, 2009. – 1736 s.
4. Ganotskaya O. V. Dizaynerskoe obrazovanie v Ukraine v usloviyakh sovremennykh reform / O. V. Ganotskaya // Grafichnyi dizayn: istoriya, suchasnist ta perspektivi rozvitku. Vseukraïnska naukovo-praktichna konferentsiya, Kharkiv, 17 zhovtnya 2012 r. – Kharkiv : KhDADM, 2012. – 80 s.
5. Hladun O. Hlobalizatsiyni i natsionalnyi vektory rozvytku hrafichnoho dyzainu Ukrainy / Olha Hladun // Ukrainske mystetstvoznnavstvo: materialy, doslidzhennia, retsenzii : zb. nauk. pr. – K. : IMFE im. M. T. Rylskoho NAN Ukrainy, 2007. – Vyp. 7. – S. 45-49.
6. Golubeva O. L. Osnovy kompozitsii : ucheb. posobie / O. L. Golubeva. – 2-e izd. – M. : Izd. dom “Iskusstvo”, 2004. – 120 s.
7. Gorina G. S. Modelirovanie formy odezhdy / G. S. Gorina. – M. : Legkaya i pishchevaya promyshlennost, 1981. – 184 s.
8. Guseynov G. M. Kompozitsiya kostyuma / G. M. Guseynov. – M. : Akademiya, 2004. – 435 s.
9. Danylenko V. Ya. Dyizain: pidruchnyk / Danylenko Viktor Yakovych. – Kh. : KhDADM, 2003. – 320 s.
10. Kventin Nyuark. Chto takoe graficheskiy dizayn? Rukovodstvo po dizaynu / Kventin Nyuark – M. : AST, Astrel, 2005.
11. Kozlova T. V. Osnovy teorii proektirovaniya kostyuma: Ucheb. dlya vuzov / pod red. T. V. Kozlovoy. – M. : Legprombytizdat, 1988. – 352 s.
12. Kulenko M. Ya. Osnovy hrafichnoho dyzainu: pidruchnyk / Mykhailo Kulenko – K. : Kondor, 2006. – 492 s.
13. Lesnyak V. Graficheskiy dizayn (osnovy professii) / Viktor Lesnyak – K. : Bios Dizayn Buks, 2009. – 416 s.
14. Nikolaieva T. V. Tektonika formoutvorennia kostiuma: navchalnyi posibnyk / T. V. Nikolaieva. – K. : Aristei, – 2005. – 224 s.

15. Pobedin V. A. Znaki v graficheskom dizayne / V. A. Pobedin. – Kharkov : Vesta “Ranok”, 2001. – 96 s.
16. Sbitnieva N. F. Hrafichnyi dyzain: do istorii stanovlennia / N. F. Sbitnieva // Visnyk Kharkivskoi derzhavnoi akademii dyzainu ta mystetstva. – № 2. – 2008. – S. 96–105.

Гуменюк Т. Б., Остапенко К. П. Обоснование содержания подготовки будущих педагогов дизайнерского профиля по дизайн-графике костюма.

В статье обосновано содержание и дано очертание организационно-методических ориентиров обучения дизайн-графике костюма будущих педагогов дизайнерского профиля.

Ключевые слова: дизайн-графика костюма, эскизная графика, педагоги дизайнерского профиля.

Gymenyuk T. B., Ostapenko K. P. Basis of contents preparation of future teachers designer profiles with design graphics suit.

In the article the content and defined organizational and methodological orientations study costume design graphic design profile of future teachers.

Tags: costume design graphics, sketchthe graph, teachers design profile.

УДК 378:371.13

Гуревич Р. С.

ІНТЕГРАЦІЯ НАУКОВИХ ЗНАНЬ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ

Розглядаються сучасні тенденції підготовки учителя технологій, засновані на ідеях інтеграції техніки та технологій в навчанні. Розкриваються шляхи інтеграції навчальних предметів і умови, необхідні для такої діяльності.

Ключові слова: інтеграція, учитель технологій (трудового навчання), зміст освіти, міжпредметні зв'язки, рівні дидактичної інтеграції.

Освіта ХХІ століття передбачає наявність високої фахової підготовки особистості з ґрунтовною базою загальноосвітніх знань. З цією метою апробуються нові дидактичні системи та технології, причому основним критерієм доцільності їх впровадження є несуперечність новоутвореної системи з класичною схемою (а не традиційною або застарілою): поняття класична та традиційна дидактика, на наш погляд, далеко не тотожні.

З точки зору закономірностей розвитку сучасної дидактики є всі підстави констатувати факт все більшого прояву в ній інтеграційних процесів. Це знаходить відображення в тому, що все тісніше зливаються дидактика і психологія мислення, педагогічна психологія, соціологія і педагогіка. В дидактиці для визначення закономірностей навчання дослідники все частіше стали використовувати поняття і теоретичні передумови кібернетики та соціології; понятійний апарат дидактики поповнюється за рахунок понять з теорії інформації, теорії систем, теорії оптимізації, нейрокібернетики, біокибернетики, евристики, семіотики тощо.

Ідея синтезу психолого-педагогічних знань як умови формування цілісної теорії навчання може бути реалізована в тому випадку, коли буде знайдено відповідну системотвірну основу. Така основа повинна мати свою ієрархію інтеграції в дидактиці і обґрунтування на трьох рівнях:

– методологічному (філософія дидактики), тобто інтеграція на рівні законів, закономірностей і принципів розвитку особистості;

– дидактичному, тобто інтеграція на рівні ідей, закономірностей і принципів організації навчання;

– прикладному – інтеграція змісту конкретних навчальних предметів, способів і